

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

500

Vragen van het lid **Van Dam** (PvdA) aan de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel over *een zieke Burundese vrouw van 67 jaar die acht maanden in vreemdelingendetentie zit* (ingezonden 16 oktober 2012).

Antwoord van staatssecretaris **Teeven** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 7 november 2012)

Vraag 1

Heeft u kennisgenomen van de berichten over een 67-jarige dementerende vrouw uit Burundi die al acht maanden in vreemdelingenbewaring verblijft?¹ Klopt dit bericht?

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2 en 3

Bent u bereid om vanwege de leeftijd en de medische klachten van deze mevrouw een alternatief te zoeken voor een verblijf in een detentiecentrum? Kan hierbij gedacht worden aan een meldplicht, een verblijf in een vrijheidsbeperkende locatie of in een variant van beschermde opvang? Heeft u kennisgenomen van het aanbod van het Leger des Heils, dat een speciaal huis heeft waar dit soort kwetsbare, oudere mensen kunnen verblijven, in deze zaak? Bent u bereid om dat aanbod te aanvaarden?

Antwoord 2 en 3

Ik hanteer het uitgangspunt om terughoudend om te gaan met het verstrekken van informatie over individuele zaken. Ik kan u wel meedelen dat inmiddels de maatregel van bewaring van betrokkene is opgeheven, na uitspraak van de Raad van State in hoger beroep. Het is daarmee thans aan betrokkene zelf om te kiezen voor het in de vraag genoemde aanbod, dan wel bijvoorbeeld te gaan verblijven bij familie of kennissen. Op haar rust nog immer een vertrekplicht.

Vraag 4

Wat is uw algemene beleid ten aanzien van het detineren van mensen van ouder dan 65 jaar die medische klachten hebben? Wanneer is sprake van zulke bijzondere omstandigheden dat wordt bepaald dat iemand niet geschikt

¹ «Vernederende behandeling Jacqueline moet stoppen», Nederlands Dagblad, 6 oktober 2012

is voor vreemdelingenbewaring? Kan deze beoordeling ook door de rechter worden getoetst?

Antwoord 4

Indien niet met een lichter middel kan worden volstaan, bijvoorbeeld omdat er een concrete reden is te vrezen dat betrokkene zich niet aan een toezichtsmaatregel zal houden, wordt de vreemdeling in beginsel in bewaring gesteld. De Nederlandse overheid voldoet aan de bepaling uit de Europese terugkeerrichtlijn, die stelt dat bijzondere aandacht wordt besteed aan de situatie van kwetsbare personen. Personen die extra zorg behoeven worden op een afdeling voor extra zorg geplaatst, waar extra zorg, structuur en aandacht worden geboden. Voor alle ingeslotenen is medische zorg naar behoefte beschikbaar, met het activiteiten aanbod wordt ruim aandacht besteed aan het welzijn van ingeslotenen. Aan de bepaling of een ingeslotene niet detentiegeschikt is ligt een individuele beoordeling door een arts ten grondslag. De arts beoordeelt onder andere aan de hand van de mate waarin de ingeslotene voor zijn algemene dagelijkse levensverrichtingen afhankelijk is van hulp van anderen.

Vraag 5

Deelt u de mening dat met het detineren van oudere, zieke mensen zeer terughoudend moet worden omgegaan, en dat het uitgangspunt zou moeten zijn dat een alternatieve vorm van bewaring dan de voorkeur verdient? Deelt u tevens de mening dat, als kwetsbare mensen zoals ouderen al in vreemdelingendetentie worden geplaatst, de duur zo kort mogelijk moet zijn? Kan hier in de uitvoering een maximum aan gesteld worden?

Antwoord 5

Ik acht het van belang dat in alle gevallen een afweging wordt gemaakt of met een lichter middel kan worden volstaan. Dat houdt in dat de individuele situatie van de vreemdeling leidend is voor de toepasselijke toezichtmaatregel. Daarbij bestaat nadrukkelijk aandacht voor kwetsbare groepen als minderjarigen of vreemdelingen met medische problemen. In het kader van het vreemdelingentoezicht wordt door de Hulpofficier van Justitie van de Vreemdelingenpolitie en van de Koninklijke Marechaussee ook altijd een belangenafweging gemaakt, waarbij ook eerst gekeken wordt naar alternatieven voor vreemdelingenbewaring.

Als gevolg van de Europese Terugkeerrichtlijn geldt er in beginsel een maximale duur voor vreemdelingenbewaring van 6 maanden. Deze mag worden verlengd tot 18 maanden als betrokkene niet meewerkt aan het vertrek of als de benodigde documentatie uit het land waar naar toe moet worden uitgezet op zich laat wachten. Voor ouderen is in dit kader geen apart maximum gesteld.